

Ds. N. den Ouden

De gouden keten
van
de zaligheid

KERNPUNTEN UIT DE ORDE VAN HET HEIL

© 2020 Den Hertog B.V. Houten
ISBN 978 90 331 3038 0
www.uitgeverijdenhertog.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij digitaal, elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Woord vooraf	11
1. ‘Uitverkoren in Hem’	13
De eeuwige verkiezing	
2. ‘Hoort naar Mij’	25
De roeping tot de zaligheid	
3. ‘Wedergeboren tot een levende hoop’	39
De wedergeboorte	
4. ‘Het geloof gerekend tot gerechtigheid’.	53
De rechtvaardigmaking	
5. ‘Opdat wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden’	70
De heiligmaking	
6. ‘Wij zullen Hem zien gelijk Hij is’	88
De heerlijkmaking	
7. ‘Want ik ben verzekerd’	107
De zekerheid van het geloof	

Woord vooraf

Er wordt van de Heere Jezus Christus getuigd dat Hij ‘vol van genade en waarheid’ is. ‘En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade’ (Johannes 1:14, 16). Er is in Hem een overvloed van weldaden en zegeningen. Mensenwoorden schieten tekort om Hem en het grote heil in Hem te omschrijven. De Bijbel geeft er wel getuigenis van. De apostel Paulus noemt in Romeinen 8 verschillende schakels van ‘de keten van de zaligheid’ als hij schrijft: ‘Die Hij tevoren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen, en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt’ (vers 30). Daarmee geeft hij met een aantal kernwoorden weer hoe God Zijn verlossend voornemen uitwerkt. Over die kernwoorden, aangevuld met nog twee andere kernwoorden (wedergeboorte en heiligmaking), gaat dit boek.

Eerder heb ik deze kernwoorden behandeld op de bijbelkring in mijn vorige gemeente, de Hersteld Hervormde Gemeente van Sint Maartensdijk. Hierbij is ook een lezing over de zekerheid van het geloof gevoegd, die ik daar ook heb gehouden. De inleidingen van toen zijn nu omgewerkt tot dit boek. De titel ervan is ontleend aan een boek van de puritein William Perkins: *The Golden Chain*.

Terwijl ik dit schrijf, gaat het coronavirus over de wereld. Ziekenhuizen in Nederland raken overvol. Er zijn veel mensen overleden. Noodzakelijke maatregelen die door de overheid genomen moesten worden, hebben grote gevolgen voor het maatschappelijk en kerkelijk leven. Er is alom veel onzekerheid. Zalig als we iets mogen kennen van de schakels waar het in dit boek over gaat. Dan hebben we, met de woorden van Psalm 25, een goed dat nimmermeer vergaat. In alles wat nu plaatsvindt is onmiskenbaar de hand des Heeren. De beste maatregel in deze bewogen tijden is dat we kwetsbaar, vergankelijk, verloren en schuldig in onszelf, geborgen zijn in de wonden van Christus.

Aan de opsomming van de ‘gouden schakels’ van Romeinen 8 gaan deze woorden vooraf: ‘En wij weten, dat degenen die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede’ (vers 28). En direct nadat de schakels benoemd zijn, gaat de apostel het zegelied zingen: ‘Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?’ (vers 31). Hoe zalig zijn degenen die God Drie-enig kennen, én het werk dat Hij in zondaarsharten doet. Dan zijn we wèl geborgen.

Het is mijn hartelijke wens dat dit boek onder Gods zegen mag dienen tot onderwijs en heil voor het hart. Bovenal dat de Naam des Heeren erin verheerlijkt wordt.

Leerbroek, 23 maart 2020

Ds. N. den Ouden

‘Uitverkoren in Hem’

De eeuwige verkiezing

De eerste schakel in de keten van de zaligheid is de verkiezing of verordining. Wat een tere diepe zaak wordt daarmee benoemd. Wij zijn al te zeer geneigd om van de leer van de verkiezing een probleem te maken. Maar het is juist een van de heerlijke parels uit de schatkamers van God! Laten we ons goed realiseren dat de vorst der duisternis Gods waarheid altijd in een kwaad daglicht wil stellen. En door hem wordt de waarheid van Gods eeuwige liefde hartgrondig gehaat. Hij probeert die leer om te buigen tot een wanhopig makende noodlotsleer. Ook wijzelf kunnen veel moeite hebben met de leer van de verkiezing.

Als de apostel Paulus in de eerste verzen van Efeze 1 over de verkiezing schrijft, gaat hij de Heere er juist om prijzen: ‘Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus. Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld (Efeze 1:3). Het is voor hem een grote reden om God te danken.

Zeker is de leer van de verkiezing voor ons menselijk verstand te groot om te bevatten. Een onwedergeboren mens kan er zijn tanden op stuk bijten. Maar de toonhoogte van de bijbelheiligen is: ik ben er namelijk diep verwonderd over dat

God een God is Die verkiest. Christus Zelf heeft er Zijn Vader voor gedankt: ‘Ik dank U, Vader, Heere des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt het de kinderkens geopenbaard. Ja, Vader, want alzo is geweest het welbehagen voor U’ (Mattheüs 11:25, 26). En in een lofpsalm als Psalm 115 zingt de dichter: ‘Onze God is toch in de hemel, Hij doet al wat Hem behaagt’ (vs. 3).

De gezaligden in heerlijkheid geven aan God en Zijn wonderere genade alle lof. Calvijn zegt: ‘De uitverkiezing is een altaar van aanbidding.’

Alle roem is uitgesloten,
Onverdiende zaligheên
Heb ik van mijn God genoten,
’k Roem in vrije gunst alleen.

God wil het

God heeft al voordat er iets van de schepping te zien was, zondaren liefgehad en uitgekozen om zalig te maken. Waarom heeft Hij hen lief? We kunnen er geen reden voor bedenken, dan alleen omdat Hij liefheeft; omdat Hij het wil. Dat is dan ook de reden tot verwondering. Niet alle mensen gaan verloren. Wat een wonderbaarlijke goedheid is dat in God. Niet heel de mensheid wordt weggevaagd en gaat onder in het eeuwige verderf. Daarin betoont Hij Zijn goedheid en barmhartigheid.

God roept mensen die in zonden zouden worden geboren. Hij wist van eeuwigheid wel wie ze waren. Maar... Hij raapt ze op! Zo wil Hij Zijn Naam grootmaken. ‘Ik heb eigenlijk zo’n moeite met de uitverkiezing’, zegt u misschien. Denk er dan eens aan wie u bent. Wie een mens is! Gevallen in het paradijs.

En dat God geen onrecht doet als er niemand verkoren was.

Begin altijd maar bij uw en onze diepe verlorenheid. En bedenk dat wij geen enkel recht bij God hebben. Waarom zou een schuldig mens er recht op hebben dat God hem uit zou kiezen? Als we daar in ons denken niet mee beginnen, gaan we God verwijten maken en goddeloze vragen stellen. Dan zeggen we: waarom heeft God dan niet alle mensen uitverkoren? Had Hij dat niet kunnen doen?

De apostel Paulus zet ons met zulke vragen op onze plaats als hij schrijft: ‘Maar toch, o mens, wie zijt gij, die tegen God antwoordt?’ (Romeinen 9:20). Wat is God ook aan ons verplicht? De Zaligmaker heeft gezegd: ‘Is het Mij niet geoorloofd te doen met het Mijne wat Ik wil?’ (Mattheüs 20:15). In het eerste hoofdstuk van de Dordtse Leeregels wordt daarover opgemerkt: ‘God laat hen (die Hij voorbijgaat) in de ellende, waarin zij zichzelf door hun eigen schuld hebben gestort... Wij daarentegen, deze verborgenheden met een godvruchtige eerbied aanbiddende, roepen uit met de apostel: “O, diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods! Hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen!”’

Ontferming over onwaardigen

In Romeinen 9 schrijft de apostel Paulus dat de Heere Zich ontfermt over degene die Hij wil. Laten we dat eens op ons in laten werken. Wat een wonder dat er niet staat: Hij ontfermt Zich over degenen die het waardig zijn! Hij ontfermt Zich over degenen die dat verdienen! Hij ontfermt Zich over degenen die Hem zoeken! Dat staat er niet. Al is het wel waar: wie Hem werkelijk zoekt – en dat is ook genade – die zoekt Hem niet tevergeefs! Wie echt roept, roept niet tevergeefs. Wie werkelijk

op Hem hoopt, wordt niet beschaamd.

En toch staat er niet: Hij ontfermt Zich over die Hem zoekt, die gelooft, die hoopt, die roept, die zich tot Hem wendt. Of over degene die berouw heeft over zijn zonde. Het is allemaal wel waar. En zonder dat kunt u en zult u niet zalig kunnen worden.

Maar God ontfermt Zich over 'die Hij wil'. Wij zijn allen dood door de misdaden en de zonden. Wij hebben geen kracht om tot God terug te gaan. Alle geestelijk leven in het hart kan alleen van Hem komen. Dus is geloof, is droefheid over de zonde geen *oorzaak* van Zijn verkiezend welbehagen en van Zijn ontfermen, maar alleen maar *vrucht*.

Aan het ontfermend welbehagen van God gaat niets van de mens zelf vooraf. Geen verlangen, geen zucht, geen traan, geen begeerte. Niets! Ik las onlangs het boek van Rosaria Champagne Butterfield, *Een onwaarschijnlijke bekering*. Ze was hoogleraar aan de Syracuse University in Amerika en ze leefde samen met een andere vrouw in een lesbische relatie. Als ze bijna veertig jaar oud is, komt ze in contact met een predikant. De Heere gaat in haar leven werken. In het voorwoord schrijft ze: 'Ik vraag me telkens weer af: Heere, waarom ik? Ik vroeg niet om bekering tot het christendom. Ik zocht de Heere niet. Ik nam de benen als ik dacht dat iemand met het Evangelie aan zou komen. Maar ik ben oog in oog komen te staan met de levende God.'

Waarom ik? Dat zal iedereen in heilige verwondering moeten zeggen die de Heere mag kennen.

God verkiest zondaren in Christus. Als we in Gods Woord vinden dat God zondaren met een eeuwige liefde bemint en ze uitkiest tot de zaligheid, komt de vraag op hoe dat dan kan. De Heere is toch heilig en rechtvaardig? Hij kiest zondaren uit, die zich

in hun leven onheilig zullen gedragen; die Zijn wetten overtreden en zich schuldig maken aan al Gods geboden. Is dat niet in strijd met Zijn wet? Is dat niet in strijd met Gods heiligheid waardoor Hij de zonde niet kan verdragen? Is dat niet in strijd met Zijn waarheid, dat Hij Zelf gezegd heeft dat de zondaren zullen vergaan?

God verkiest in Christus. Hij heeft Hem tot een Zaligmaker gegeven, Die zou gaan voldoen. En Hij heeft ook metterdaad voldaan! Gods Zoon zou gaan betalen. En Hij heeft ook betaald! Die prijs is genoeg om al hun misdaden weg te nemen, en is daadkrachtig om ze toe te brengen... Hij verkiest mensen ongeacht hun strafregister! Ongeacht hun ongerechtigheid! Daarom staat er zo treffend in Romeinen 8:33: 'Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het Die rechtvaardig maakt, Wie is het die verdoemt? Christus is het Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons bidt.'

God hoefde Zich over niemand te ontfermen. Er was niets wat Hem daartoe verplichtte. Hij hoefde Zijn Zoon niet te zenden om Hem te laten slaan aan het vloekhout des kruises. Hij hoefde Hem niet over te geven in de handen van de moordenaars. Er was niets dat God noodzaakte. Maar Hij doet dat. Waarom? 'Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren.' Dat is eeuwige liefde en eeuwige ontferming.

Troost in de verkiezing

Zoals Adam het hoofd was van heel het menselijk geslacht, zo heeft God Zijn Zoon gesteld tot een Middelaar en Hoofd van alle uitverkorenen. Hij is het fundament van de zaligheid. En

dat fundament is eeuwig vast.

Wat ligt er dan toch een troost in de verkiezing. Gods macht om zalig te maken, moet u niet beoordelen naar uw zonde. U moet het ook niet afmeten naar uw begrip van genade, maar naar Zijn eigen Woord, waarin Hij op zoveel plaatsen zegt dat Hij aan de grootste der zondaren ontferming bewijst. De mogelijkheid om zalig te worden hebben wij niet te zoeken in onszelf. 'Als ik nu maar kon geloven. Als ik nu maar kon bidden. Als ik nu maar kon komen...' Nee, de Heere ontfermt Zich over mensen die niet kunnen geloven en die niet kunnen bidden, maar over 'die Hij wil'.

Als u dit leest en moedeloos bent, en als u denkt: zou het voor mij wel kunnen, bedenk dan wie God is. Hij kiest geen godzaligen (want die zijn er van zichzelf ook niet), maar over goddelozen zal Hij Zich ontfermen. Daarom moet Zijn Naam eeuwig eer ontvangen.

Onveranderlijk voornemen

Er is nóg een troost in de verkiezing. God zal nooit terugkomen op Zijn eeuwig voornemen. Hij schrapt geen enkele naam uit het Boek des Levens.

De Heere heeft de Zijnen lief met een eeuwige liefde. Dat betekent dat er nooit één ogenblik is geweest dat Hij ze niet heeft liefgehad, en dat er ook nooit een ogenblik zal komen dat Hij ze niet meer zal beminnen. Zijn liefde is en blijft onveranderlijk tot in alle eeuwigheid. Gods Kerk kan God nooit van Zijn eeuwig liefhebben afbrengen. Hun ontrouw zal Zijn liefde niet veranderen. Hij, de onveranderlijke God, zal ze onfeilbaar bewaren.

Ieder die de Heere leert kennen, moet tot zijn verdriet

merken dat hij steeds weer van de Heere afdwaalt. Hij zal van zichzelf moeten zeggen: ‘Ik ben zo wispelturig, afdwalend en ontrouw. Als ik daaraan denk, kan ik niet anders verwachten dan dat de Heere mij wegstoot in de duisternis.’ Maar Hij zegt: Ik, de Heere, word niet veranderd, wankelmoedig en veranderlijk kind van Mij! Daarom zijt gij, o kinderen Jakobs, niet verteerd. Wat een troost!

Door de genademiddelen

De verkiezing staat niet los van Christus. Deze staat ook niet los van Gods verbond en woorden. De uitverkorenen zullen niet zo schuldig en verloren als ze zijn, de heerlijkheid ingaan. Daarom noemen we de verkiezing de eerste schakel in de keten van de zaligheid. De andere schakels zitten eraan vast. De uitverkorenen zullen in hun leven allemaal geroepen worden; ze ontvangen het geloof in Christus en ze worden gerechtvaardigd, geheiligd en vernieuwd. Ze zullen evenmin plotsklaps genade krijgen buiten alle genademiddelen om. Bij hun verkiezing tot de zaligheid horen ook de middelen waardoor de Heere zalig maakt.

Heel wonderlijke wegen gaat God soms, om de uitverkorenen in aanraking te brengen met het Woord. Vaak wordt die verkiezing zo uitgewerkt, dat de Heere iemand laat geboren worden in een gezin waar het Woord al is. De verkiezing gaat vaak via de lijnen van Gods verbond. Als we als een verbondskind geboren zijn, is dat (naar een woord van Calvijn) al een vorm van verkiezing, waardoor Hij zondaren aan Zich verbindt. De Heere wil in het bijzonder de prediking van Zijn Woord gebruiken om de uitverkorenen tot Hem te leiden. Hij schakelt het onderwijs en de gebeden en gesprekken in van ouders of grootouders of anderen zodat Zijn eeuwig voornemen wordt uitgevoerd.

Enkele vragen beantwoord

Wat leven er bij mensen een vragen die verband houden met de verkiezing. We staan bij enkele vragen stil.

Mogelijk ben ik niet uitverkoren... Wat kan ons hart daarmee worstelen. Als dat zo is, zijn we niet de enigen. De bekende John Bunyan was bang dat het getal der uitverkorenen in Bedford al vol was en dat hij er niet bij zou horen. Luther heeft intens geworsteld met de uitverkiezing. En toch, waarom zou u denken: misschien ben ik niet uitverkoren? Om uw zonden? Juist in verkiezing blijkt dat onze onwaardigheid kan ons niet uitsluiten. Als het van u zou afhangen, dan was het een verloren zaak.

‘Ik ben bang dat ik niet uitverkoren ben.’ Maar niemand, zegt de Engelse puritein John Wall (1588-1666), kan in dit leven weten dat hij niet uitverkoren is. Er zijn wel duidelijke tekenen van iemands verkiezing, maar geen duidelijke kenmerken van iemands eeuwige verwerping.

Maar er zijn toch maar weinig mensen uitverkoren? ‘Eén uit een stad en twee uit een geslacht’ (Jeremia 3:14). Weet u wat deze woorden betekenen? ‘Dat is: Ook al komt er slechts één uit een stad tot Mij - hij zal een geopende deur vinden; als er slechts twee uit een stam tot Mij komen, zal Ik die ook toelaten’, aldus Calvijn in zijn bijbelverklaring op Jeremia. Er vroeg iemand aan de Heere Jezus: ‘Heere, zijn er ook weinigen die zalig worden?’ En de Heere zegt: ‘Strijdt gij om in te gaan...’

Misschien zegt u in uw hart: ‘Al zou ik er alles aan doen om de Heere te zoeken, als ik niet uitverkoren ben baat het niet. Ik kan mijn leven lang ernstig bidden en in het Woord lezen, maar als ik

niet verkoren ben...’ Staat dat zo in Gods Woord? De waarheid van de verkiezing mag nooit gescheiden worden van andere waarheden van Gods Woord. De verkiezende God is ook de raadgevende God, Die zegt: ‘Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur’ (Openbaring 3:18). De verkiezende God is ook de roepende God, Die zegt: ‘Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde’ (Jesaja 45:22). De verkiezende God is Dezelfde Die zegt: ‘Zoekt de HÈÈRE terwijl Hij te vinden is; roept Hem aan terwijl Hij nabij is’ (Jesaja 55:6).

Het is ook een gevaarlijke dwaalweg als we denken: ik moet eerst weten dat ik uitverkoren ben, eerst de tekenen van mijn verkiezing zien, voordat ik in Christus mag geloven. Dat is hetzelfde als: ik wil eerst weten dat ik genezen zal worden, eerst tekenen van mijn genezing zien, voordat ik het medicijn mag innemen. U moet niet in uw verkiezing geloven, maar in Christus geloven.

Enkele raadgevingen

Niemand zal zeggen ‘God heeft bepaald hoe oud een mens wordt, dus we nemen maar geen medicijnen in. God heeft bepaald wat er zal groeien, dus een boer moet maar niet ploegen en zaaien.’

De heer F. van Holten vertelt in zijn boek *Ziende de Onzientlijke* het volgende verhaal: ‘Twee ouderlingen moesten eens iemand bezoeken die al een poosje niet naar de kerk gekomen was, om hem te vragen wat de reden daarvan mocht zijn. Het was de gebruikelijke uitvlucht van Gods verkiezing: Als ik uitverkoren ben, kom ik er toch wel, al zou ik nooit naar de kerk gaan. Als ik niet ben uitverkoren, dan kan ik een kerkbank verslijten en dan kom ik er toch niet! Een avond lang hebben de broeders

geprobeerd die man te overtuigen, maar alles tevergeefs. Aan het einde van de avond moesten ze afscheid nemen zonder ook maar iets bereikt te hebben. Omdat het regende vroeg degene bij wie ze geweest waren of ze een brief voor hem in de brievenbus wilden gooien, aan het einde van de straat. Het was belangrijk, want het was een sollicitatiebrief. “Nee,” zei de ouderling, “dat doen we niet.” De man keek vreemd op. “Waarom dan niet?”, was zijn vraag. “Je moet maar denken, alles is van eeuwigheid besloten, ook omtrent uw sollicitatie. Dus u kunt honderd brieven schrijven, maar als die baan niet voor u is, krijgt u hem niet. Als hij wel voor u bestemd is, hoeft u helemaal geen sollicitatiebrief te schrijven.” Het was het middel om de man van zijn verkeerde gedachten af te brengen.’

De Dordtse Leerregels, hoofdstuk 1 artikel 16, houden ons voor: ‘Die het levend geloof in Christus en de vrede van het geweten in zichzelf niet krachtig voelen, en toch de middelen gebruiken waardoor God dat wil werken, die moeten niet mismoedig worden als zij van de verwerping horen gewagen. Maar in het waarnemen van de middelen vlijtig voortgaan. En naar de tijd van overvloediger genade vurig verlangen en die met eerbied en ootmoedigheid verwachten.’

Toen Luther in het Augustijnerklooster in Erfurt ging, kreeg hij daar een biechtvader aan wie hij veel te danken had. Hij noemt hem later de man die hem tot het licht bracht. Dat was Johann von Staupitz. Luther vertelt over hem in zijn tafelgesprekken. Als monnik worstelde hij zelf erg met de uitverkiezing. Het maakte hem moedeloos. Von Staupitz zei tegen hem: ‘Iemand die zich aangevochten voelt, moet zich niet blindstaren op zijn eigen lot dat onbekend voor hem is. Hij moet naar Christus

kijken. Daar alleen is zekerheid te vinden.’ Hij zei tegen Luther: ‘De Vader is te hoog. Klamp je vast aan Christus, dan zal het goed met je gaan. In de wonden van Christus wordt de verkiezing begrepen en gevonden, en verder nergens anders.’

We worden aangespoord om onze roeping en verkiezing vast te maken. Maar alleen als het hart door het geloof tot Christus komt is er zekerheid.

Als we over de uitverkiezing horen, vereist dat nederigheid. Gods eeuwig verkiezend welbehagen is God verheerlijkend. De zaligheid is alleen aan Hem te danken. Juist in de verkiezing blijkt ten volle dat genade alleen genade is. Het is een stof van rijke troost. Deze leer is ook heel verootmoedigend. De Heere Jezus zei tegen de farizeeërs: ‘Gijlieden gelooft niet, want gij zijt niet van Mijn schapen.’ En: ‘Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader Die Mij gezonden heeft, Hem trekke.’ Onze waardigheid, onze ijver, onze godsdienst doen niet mee. Christus ging farizeeërs voorbij en at met hoeren en tollenaars. Een rijke jongeling, met een correct leven, gaat bedroefd heen. En een moordenaar aan het kruis, met een vergooid leven, is verkoren. Hij gaat binnen.

We zijn helemaal afhankelijk van Gods genade. Dat wij Hem dan aanbidden met alle mogelijke eerbied. Hij kan over u beschikken in alle eeuwigheid. Hij doet dat ook. Wat is de Heere vrij! Maar ook anderzijds... Er schreef iemand aan ds. Van der Groe een brief waarin hij schreef dat de Heere vrij was om hem zalig te maken of niet. Ds. Van der Groe antwoordde: ‘Hoe komt het dat u zo gemakkelijk met uw hart langs een aangeboden Christus heen kunt lopen? U zegt maar: Hij is vrij, alsof Hij Zich niet gebonden heeft aan evangelische beloften om ieder die maar oprecht wil, te genezen, zonder iemand uit te werpen die maar

tot Hem komt.' God heeft gezegd dat een ieder die steunt op het bloed van Zijn Zoon, vergeving van zonde heeft. Hij heeft Zich gebonden aan het offer van Zijn Zoon. O, daarop te zien!

Laten wij met grote ootmoed de soevereine God aanbidden. De Heere zegt: 'Ik ben God en niemand meer. Ik dood en ik maak levend. Ik versla en Ik heel. En er is niemand die uit Mijn hand redt.' Onze God is in de hemel, Hij doet al wat Hem behaagt. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij en Zijn Koninkrijk is van geslacht tot geslacht. Er is niemand die tot Hem zeggen kan: wat doet Gij?